

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἑτησίᾳ . . . . . δρ. 8.—

Ἑτησίᾳ . . . . . φρ. χρ. 10.—

Ἑξαμήνιος . . . . . » 4,50

Ἑξαμήνιος . . . . . » 5,50

Τριμήνιος . . . . . » 2,50

Τριμήνιος . . . . . » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθήναις, 10 Σεπτεμβρίου 1916

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 41

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)

— Εἶδατε λοιπόν;... Ἀφοῦ τὴν πάθατε καὶ σεῖς ποῦ τὸ ξέρατε, φαντασθῆτε ἕνα ἄλλος!... Ἐπιτυχία πρώτης τάξεως!... Θρίαμβος!... Χειροκροτῆτε λοιπόν!

Μόλις καὶ μετὰ βίας συνῆλθε ἀπὸ τὴν ἐκπληξί του ὁ Βραζιλιανός.

— Δὲν εἶσαι πεθαμένος, ἐψιθύρισε πολὺ καλὰ. Ἀλλὰ πῶς τὰ χέρια σου εἶνε ἔτσι κρύα;

— Εἶνε ἕνα τροῦκ, ἕνα θαυμάσιο τέχνασμα, ποῦ μοῦ τὸ ἔμαθε ὁ δάσκαλός μου ὁ Καντινιὼ. Κυττάξτε ἐδῶ!

Καὶ λέγων αὐτά, ὁ μικρὸς ἡθοποιὸς ἐσήκωσε τὸ μανίκι τοῦ πουκαμίσου του καὶ ἔδειξε κατὰ ταινίαν ἀπὸ καουτσούκ, τυλιγμένες σφικτά, πολὺ σφικτά, στὸ μπράτσο του.

— Στὴ χειρουργικὴ, ἐξηγήσε ὁ Περὲζ, λέγονται «ἐπίδεσμοι τοῦ Ἑσμάρκ». Ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος στὰ ἄκρα, καὶ ἔτσι δύνανται ἕνα χέρι καὶ ἕνα πόδι ὅψι παντελῶς πτωματικῇ. Ὅσο γιὰ τὸ πρόσωπο, τὸ ραντίζουμε μὲ ψεκαστήρα ἀπὸ χλωριοϋχόν ἐθύλιον, ποῦ γιὰ λίγες στιγμὲς τὸ παγώνει. Ἔτσι θὰ γελασθῇ ὁ κ. Ἀγκλὰς, ἂν θελήσῃ νὰ γγίξῃ τὰ χέρια ἢ τὸ πρόσωπο τοῦ ψευτονεκροῦ.

* *

Ὁ κτηματίας ἦταν τώρα καταγοητευμένος μὲ ὅλη αὐτὴ τὴν σκηνοθεσίαν, ποῦ τὸν ἐγέλασε καὶ τὸν ἴδιον καὶ ἐνῶ συνεχαί-

ρετο τὸν ἡθοποιὸ καὶ τὸν γιατρό, ἕνας ὑπὸνους ἐσθασε τρέχων.

Ἦταν ἐκεῖνος ποῦ τὸν εἶχαν βάλλῃ νὰ βλέπῃ ἀπὸ τὸ ψηλότερον μέρος τῆς στέγης, καὶ ἤρχετο νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ, ὅτι ἕνα αὐτοκίνητο, ἀπὸ τὸ Ρίο, εἶχε μῆνιν ἐπὶ ἰδιωτικὸν δρόμον, ποῦ ὡδηγοῦσε στὸ Ψυχιατρεῖον.

— Αὐτὸς εἶνε! εἶπε ὁ γιατρός.

«Ἐλευθέρος!.. ἦταν Ἐλευθέρος!» (Σελ. 327, στ. 6'.)

— Γρήγορα! γρήγορα! ἐφώναζε ὁ Ἑρρίκος. Μόλις προσθάνω νὰ κάμω τὴν ἀλλαγὴ μου!...

Κ' ἐπρόσθεσε, μὲ τὸ φαιδρὸ πάντα ὕψος ἐνὸς Γαβριᾶ:

— Ἀρχίζουμε!... Ἐμπρός!... Στὴ σκηνὴ ὅποιος ἔχει μέρος στὴν πρώτη πράξι!

Ἀμέσως ὁ γιατρός ξανάβαλε τοὺς ἐπίδεσμούς στὰ μπράτσα τοῦ παιδιοῦ. Συγχρόνως ὁ Ἀλβαράδο, θέλων νὰ παρευρεθῇ στὴν κωμῳδία καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸν τρομερὸ κακοῦργο, ἐφόρεσε γρήγορα τὴν ἀσπρὴ μπλούζαν ἐνὸς νοσοκόμου.

— Ἔτσι! ἔλεγε, προτείνων ἀπειλητικὰ τοὺς τεράστιους γρόθους τοῦ (*) καὶ ἂν κατὰ τύχην, ἐφίλος καταλάβῃ τὴν κατεργαρίαν, θὰ εἶμαι παρών, γιὰ νὰ... τοῦ τὴν ἐξηγήσω! Καὶ καθαρῶτατα μάλιστα!

Ἐνα κευδούνισμα, στὸ διάδρομον, εἰδοποίησε τὸν γιατρό, ὅτι τὸ αὐτοκίνητο ποῦ εἶχε ἰδῇ ὁ σκοπός, σταμάτησε μπροστὰ ἐπὶ τὴν καγγελόθυρον.

Ὁ ψευδο-θυρώρος ἔλαβε τῆς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, ἐνῶ ἐπάνω ἀποτελείωναν γρήγορα τῆς ἐτοιμασίας των.

Ὁ Βρόϊκος ἐκπλήσθηκε πάλι στὸ κρεβάτι. Ὁ γιατρός ἐπῆρε ἀπὸ ἕνα ἐρμάρι ἕνα ἐργαλεῖο καὶ ξαναπάγωσε τὸ πρόσωπο, τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τοῦ ψευτονεκροῦ μὲ χλωριοϋχόν ἐθύλιον. Κ' ἀφοῦ ἔρριψε ἕνα βλέμμα ὀλόγουρα, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἐξέλασε τίποτα, ἐπῆγε στὸ γραφεῖο ποῦ, καθὼς εἶπαμε, ἦταν στὸν ἴδιον διάδρομον, λίγες πόρτες παρακάτω.

Ἦστερ ἀπὸ πέντε λεπτὰ, μῆνιν ἐκεῖ μέσα ὁ Ἀγκλὰς καὶ ἡ Πεπίτα.

(*) Ἴδε εἰκόνα πρ. φύλ. σελ. 318.

Χαιρετίσθηκαν ψυχρά κι' άλλαξαν διαστειλά λίγα λόγια.

— Τελείωτε; ρώτησε ο 'Αγκλός.

— Μάλιστα, αποκρίθηκε ο γιατρός Περές, καθώς σ'αξέγραψα...

— Έχετε το πιστοποιητικό του θανάτου του; τον έκοψε άμέσως ο κακούργος.

— Ορίστε, κύριε συνάδελφε!

Και ο γιατρός παρουσίασε ένα ψεύτικο πιστοποιητικό, που το είχε κάμει ο ίδιος, σαν άνθρωπος συνειθισμένος σε τέτοιου είδους δουλειές. Είχε την υπογραφή κάποιου γιατρού κ' επισημοποιούσε, ότι «την 8 Αυγούστου 1913, ο 'Ερρίκος Σομω ή Δαλλινύ, ύποδηματοστειλωτής εις τὸ Ρίον-Ιανέϊρον, ἀπεβίωσεν εις τὸ Ψυχιατρεῖον τοῦ ἱατροῦ Περὲς, μετὰ ἐξάμηνον θεραπείαν, συνεπεία γενικῆς παραλυσέως».

Ο 'Αγκλός ἐδιάβασε καλὰ τὸ ἔγγραφο, τὸ βρῆκε «ἐν τάξει», τὸ ξανάδωσε στὸν γιατρὸ κ' ἐπειτα ρώτησε:

— Μπορῶ νὰ ἰδῶ τὸν νεκρό;

— Βεβαίως, ἀποκρίθηκε ὁ γιατρός.

Καθὼς μοῦ τηλεγραφήσατε, περίμενα νὰ ἔλθετε, γιὰ νὰ τὸν βάλω στὸ φέρετρο.

Κ' ἐξεκίνησαν γιὰ τὸν νεκρὸ θάλαμο.

Στὸ κατώφλι, μ' ὅλη του τὴν ἀναισθησία, ὁ 'Αγκλός δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ κάποια συγκίνησι, βλέπων στὸ κρεβάτι ἐκεῖνο, τὸ ἄψυχο σῶμα τοῦ παιδιοῦ, ποῦ ἐραντάζετο ὅτι σκοτώθηκε ἀπ' αὐτόν.

Νὰ πῶς ἡ κλοπὴ τὸν ἔφερε στὴ δολοφονία!

Αὐτὴ ἡ σκέψις πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ του σὰν ἀστραπή, ἀλλὰ γρήγορα τὴν ἔδιωξε καί, χωρὶς καμμιὰ πλέον τύφι, μὲ σταθερὸ βῆμα, προχώρησε μέσα.

Ο 'Αλβαράδο καὶ ὁ ἄλλος νοσοκόμος παραμέρισαν γιὰ νὰ τοῦ κάμουν τόπον. Μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ, ὁ κτηματίας ἐκύτταζε προσεκτικὰ τὸν κακούργο, τὸν ἀνάξιο ἀδελφὸ τῆς ἀγαπημένης του Κολέττας.

'Αλλὰ ὁ 'Αγκλός, ἀφοῦ κύτταξε μιὰ στιγμὴ τὸ πρόσωπο τοῦ 'Ερρίκου, λίγο ἔλειψε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Μιὰ μεγάλη προσπάθεια τὸν ἐκράτησε. Καὶ προσποιούμενος ὅσο μπορούσε συμπάθεια καὶ λύπη γιὰ τὸ νεκρὸ, ἔπιασε τὸ χέρι του, ὅπως πρὸ μισῆς ὥρας κι' ὁ 'Αλβαράδο.

Τὸ ἴδιο φαινόμενο παρουσιάσθηκε. Ο κακούργος, μὲ φρίκη, ἄφισε τὸ παγωμένο ἐκεῖνο χέρι, ποῦ ξανάπεσε στὸ

σεντόνι σὰν ἄψυχο ξύλο, καὶ χλωμὸς σὰν πτώμα κι' αὐτὸς, ἔσπευσε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν καμαροῦλα.

Μόλις ὁ κρότος τῶν βημάτων του σδύθηκε στὸν διάδρομο, ὁ 'Ερρίκος πετάχθηκε ὀρθιος μὲ μιὰ κραυγὴ χαρῆς.

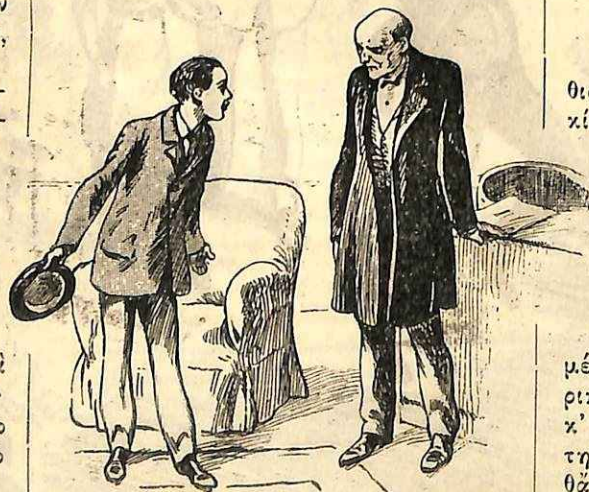
«Ὁ ὑποσπέρτης τοῦ θεῖου μου εἶνε ἐξασφαλισμένη.» (Σελ. 326, στ. γ.)

— Οὐρ! πάει κι' αὐτό! εἶπε στὸν 'Αλβαράδο. Κόντεψα νὰ σκάσω ποῦ κράτησα τὴν ἀναπνοή μου τόση ὥρα, καὶ ἀπὸ τὸ μούδιασμα, δὲν αἰσθάνομαι οὔτε χέρια οὔτε πόδια.

— Ἐνῶ ὁ ψευτονεκρὸς συνωμιλοῦσε ἔτσι μὲ τὸν κτηματία, ὁ 'Αγκλός, ἡ Πεπίτα καὶ ὁ διευθυντὴς, κλεισμένοι στὸ γραφεῖο, ἀποτελείωναν τὴν «ὑπόθεσί τους».

— Γιατρέ, ἔλεγε ὁ 'Αγκλός μὲ φωνὴ ποῦ ἔτρεμε ἀκόμη λίγο ἀπὸ τὴν συγκίνησι, ἔκαματε τὸ χρέος σας, κάνω κι' ἐγὼ τὸ δικό μου. Ἰδοὺ ὅ,τι σ'αξέ υποσχέθηκε ἐκ μέρους μου ἡ δεσποινὶς Πεπίτα.

Καὶ λέγων αὐτά, ἄφισε στὸ τραπέζι ἕνα χοντρὸ μάτσο χαρτονομίσματα. Ο

«Ἀντίο, γιατρέ μου!..» (Σελ. 327, στ. α.)

Περὲς τὰ πῆρε ἀπαθῶς καὶ τὰ μέτρησε.

— Πολὺ καλὰ, εἶπε, σ'αξέ εὐχαριστῶ. Ὅμως... δὲν ὀζω καμμιὰ ἐνόχλησι ἀπὸ τὴν ἀστυνομία; Δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἐννοια σας, ἀποκρίθηκε ἡ Πεπίτα. Ἡ ὑποσπέρτης τοῦ θεῖου μου εἶνε ἐξασφαλισμένη. Τότε ὁ 'Αγκλός ἐσηκώθη.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἐφιθύρισε, ἀλλὰ εἶμαι βιαστικός.

— Ἐλεύθερα, ἀποκρίθηκε ὁ γιατρός. Ἐγὼ δὲν σ'αξέ κρατῶ. Χωρίσθηκαν στὴν πόρτα τοῦ γραφείου. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴ ποῦ ὁ 'Αγκλός καὶ ἡ Πεπίτα ἐξῆλθαν στὴ σκάλα, ἀναγκάσθηκαν νὰ παραμερίσουν, γιὰ νὰ περάσουν διὰ μαῦροι, ποῦ κρατοῦσαν ἕνα φέρετρο.

Ο 'Αλβαράδο εἶχε προετοιμάσῃ καὶ τὸ μικρὸ αὐτὸ θεατρικὸ κλῆπο, γιὰ τὸ τέλος.

Ο 'Αγκλός ἐβγαλε τὸ καπέλλο του καὶ σταυροκοπήθηκε.

Ποῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸ πένθιμο ἐκεῖνο κιβώτιο δὲν εἶχε μέσα παρὰ ἕνα σακκὶ ἄμμο, ποῦ θὰ τὸ ἀδειάζαν στὸν κῆπο!.

Κατέθηκε ὑστερα μὲ τὴν Πεπίτα καὶ μπῆκε μαζί της στὸ αὐτοκίνητο ποῦ τοὺς περίμενε.

— Οὐρ! ἔκαμα τότε κι' αὐτὸς σὰν τὸν 'Ερρίκο. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἠτύχασα γιὰ πάντα.

— Εἰσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ μένα, ἀγαπητέ μου ἀρραβωνιαστικί; τὸν ρώτησε ἡ ἀνεψιά τοῦ γερούσιαστοῦ μὲ νάζι.

— Ναί, ναί! εἶπε ὁ κακούργος.

— Λοιπόν;.. πότε οἱ γάμοι μας;

Ο 'Αγκλός ἀποκρίθηκε μὲ τὸ συνειθισμένο του ἀόριστο νεῦμα καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔφυγε μὲ μεγάλη ταχύτητα, γιὰ νὰ μεταφέρῃ στὸ Ρίον τοὺς παραξένους αὐτοὺς ἀρραβωνιασμένους.

Στὸ Ψυχιατρεῖο τοῦ Περὲς, μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ 'Αγκλός, ἔγινε τὸ 'Ανάστα ὁ Θεός.

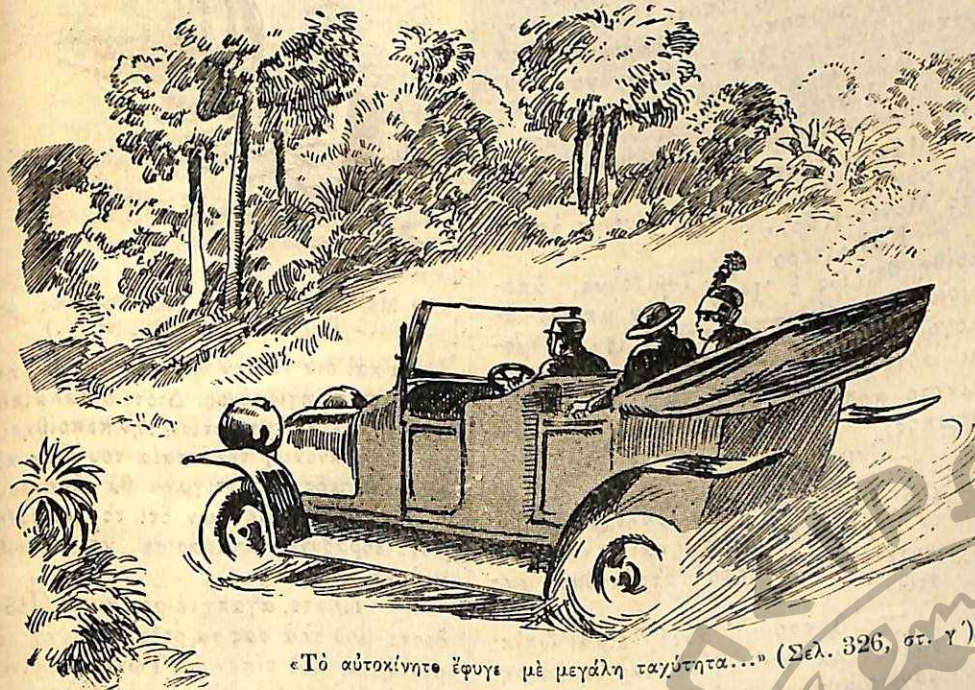
Ἡ Κολέττα, ποῦ τὴν κρατοῦσαν κρυμμένη τὴσιν ὥρα στὸν κῆπο μὲ τὸν 'Ανρικό, χοροπηδοῦσε τώρα σὰν τρελλή κ' ἐσπρωχνε ὅποιον εὑρίσκε μπροστά της. Τῆς εἶπαν ὅτι τελείωσαν ὅλα καὶ θάρρευαν σὲ λίγο, μαζί μὲ τὸν 'Ερρίκο. Τί χαρά!

Γιὰ νὰ ἐκνοποήσῃ τὴν ἀκράτητὴ ἀνυπομονήσι τῆς θετῆς του κόρης, ὁ κα-

λὸς Βραζιλιανὸς ἀποφάσισε νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ Λευκὴ Οἰκία πρῶτα οἱ τρεῖς: ἡ Κολέττα αὐτὸς καὶ ὁ 'Ερρίκος. Θὰ πῆγαιναν πεζῇ, σιγά-σιγά, ὡς τὸν πλησιέστερον σταθμὸ τοῦ μικροῦ σιδηροδρόμου τῆς Πετροπόλεως. Οἱ μαῦροι θὰ ἐφευγαν ὑστερα καὶ θὰ τοὺς ἀντάμωναν στὸ Ξενοδοχεῖο. Ὁ δεινὴντα, στὸ Ρίον, ὅταν ὁ διευθυντὴς τοῦ Ψυχιατρείου θὰ εὑρίσκε μερικὸς ὑπηρετές, γιὰ νὰν τιλατατήσῃ ἐκεῖνους ποῦ εἶχε διώξῃ.

Τὴν στιγμὴ ποῦ ὁ γιατρός Περὲς ἀποχαιρετοῦσε—ἀρκετὰ ψυχρά, ἐννοεῖται,—τὸν 'Ερρίκο, ὁ μικρὸς Γαβριᾶς φαιδρότατος, τοῦ εἶπε:

— Ἀντίο, γιατρέ μου!.. Ἐννοια σας καὶ δὲν σ'αξέ κρατῶ κακία, ἀφοῦ τὸ ἐπάγγελάς σας, καθὼς φαίνεται, εἶνε νὰ φυλακίζετε τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς κάνετε ντούς. Ἐλπίζω ὅτι... δὲν

«Τὸ αὐτοκίνητο ἔφυγε μὲ μεγάλη ταχύτητα...» (Σελ. 326, στ. γ.)

θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησι νὰ σ'αξέ ἀναϊδῶ! Κι' ὁ 'Αλβαράδο καταδέχθηκε νὰ χαιρετήσῃ τὸν γιατρὸ μὲ χειραψία, ἀλλὰ τότε ἐκεῖνος, μὲ μεγάλη ἀξιοπρέπεια, τοῦ ἔβαλε στὸ χέρι ἕνα φάνελλο.

— Τ' εἶν' αὐτό: ρώτησε ἐκπληκτος ὁ κτηματίας.

— Ἡ δεκαπέντε χιλιάδες φράγκα ποῦ μοῦ ἔδωσε ὁ 'Αγκλός γιὰ τὸν φόνο τοῦ παιδιοῦ, ἀποκρίθηκε ἡσυχὰ ὁ Περὲς. Δὲν εἶνε δικές μου, ἀφοῦ τὸ παιδί ζῇ καὶ ἀφοῦ μοῦ δώσατε σεῖς ἕνα τσέκ μὲ τὸ ἴδιο ποσό, γιὰ νὰ μὴν τὸ σκοτώσω. Λοιπὸν σ'αξέ ἐπιστρέφω αὐτὰ τὰ χρήματα.

Ο Βραζιλιανὸς ἐτσέπωσε τὸν φάνελλο, γελῶν μὲ τὴν ἀπρόοπτη εὐσυνειδησία ἐνὸς ἀνθρώπου ἀτυχεϊδῆτου.

— Θαυμάσια! εἶπε ὑστερα στὰ παιδιά. Ἐλευθερώσαμε τὸν 'Ερρίκο, δώσαμε

ἕνα καλὸ μάθημα 'ς αὐτὸν τὸν παλιάνθρωπο, κοροϊδέψαμε τὸν ἄλλο, κι' ὅλ' αὐτὰ χωρὶς νὰ ξοδέψουμε λεπτὸ! Ἔτσι γελαστοὶ ἐπέερασαν τὴν διπλὴν καγγελοπορτα τοῦ Ψυχιατρείου, ἀλλὰ τὴν ἐπίσημη ἐκεῖνη στιγμὴ, ὁ 'Ερρίκος δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἕνα ξεσπῶντὸ χαρῆς παιδικῆς.

Ἐμπρὸς τοῦ ἀπλωέτο ἕνας δρόμος λευκός, ἡλιοπλημμυρισμένος, μὲ φοινικες δεξιᾷ κι' ἀριστερᾷ, ποῦ κουνούσαν τὰ κλαδιά τους ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, στὸν γαλάζιον οὐρανὸ.

Μιὰ ἀπέραντη εὐτυχία ἐφρούσωνε τὰ στήθη του.

Ἐλεύθερος!... ἦταν ἐλεύθερος!...

Ἦναι ἀλήθεια τώρα, ὅτι ἦταν καὶ νεκρός. Ἀλλὰ μόνο γιὰ τὸν 'Αγκλός...

Κ' ἐστῆριζε τὸ μικρὸ του χέρι στὸ μεγάλο, τὸ δυνατό καὶ τὸ τίμιο χέρι ἐκεῖ-

νου, ποῦ θὰ τὸν βοηθοῦσε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν τιμὴ καὶ τὴν ζωὴ τοῦ φυλακισμένου πατέρα του.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' Κακὸ συναπάντημα

Στὸ μεγάλο Ξενοδοχεῖο τοῦ Ρίου, ὁ 'Ερρίκος ἀπὸ κάμποσες ἡμέρες, κατοικοῦσε 'ς ἕνα ὠραῖο δωμάτιο, ποῦ τοῦ εἶχε πιάσῃ ὁ ὑποχρεωτικὸς 'Αλβαράδο κοντὰ στὸ δικό του.

Ο μικρὸς μας φίλος εἶχε πῇ στὸν εὐεργέτη του, τὴν ἡμέρα ποῦ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὴ φυλακή του, ὅτι θὰ τὸν σφινε, γιὰτὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν βαρύνῃ περισσότερο. Ο κτηματίας ὅμως τὸν ἀποπῆρε.

(Ἐπεται συνέχεια) Γ.Ρ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητοί μου, ἘΡΝΟΥΣΤΑ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τῆς ἡμέρας ἀπὸ ἕνα σχολεῖο, κ' εἶδα μέσα ἀπὸ τῆς ὀλάνοικτες πόρτες καὶ τὰ παράθυρα, νὰ τὸ πλύνουν, νὰ τὸ καθαρίζουν καὶ νὰ τὸ τακτοποιοῦν. Τότε κατὰλαβὰ πῶς ἦλθε ὁ Σεπτέμβριος, ὁ καλὸς μή- ρις! Τὰ παιδιὰ ὅπο τὴν ἀργία τῶσαν μνητῶν μὲ τὴν εὐλογημένη ἐργασία... Τί καλὸς μῆνας, ἀλήθεια! Ὅλους μᾶς χαροποιεῖ. Ὅλους μᾶς δυναμώνει, Ὅλους τοῦ καλοκαιριοῦ τελειώνουν μ' αὐτὸν φθινοπώρου. Μπορεῖ κανεὶς κ' ἐργάζε- ται τώρα! Ἡ ἐργασία, ποῦ πάντα εἶνε γλυκεῖα, μᾶς φαίνεται ἀκόμη γλυκύτερη, γιὰτὶ ἡ πολυκαιρινὴ καταναγκαστικὴ ἀργία μᾶς τὴν ἔχει κάνῃ ἐπιθυμητή.

Τί καλὸς, τί χρυσὸς μῆνας ὁ Σεπτέμ- βριος! Τοῦ ἄξιζε, ἀλήθεια, νὰρχίζῃ αὐτὸς τὸν χρόνον, ὅπως ἄλλη φορὰ, τὸν παλιὸ καιρὸ. Δὲν ξέρω ὅμως γιὰτὶ αὐτὴ τὴν τιμὴ τοῦ τῆς πῆρε ὁ 'Ιανουάριος. Μὲ ποῖο δικαίωμα; Τί ἐξαιρετικὸ συμ- βαίνει τὸν 'Ιανουάριον, τί ἀρχίζει πραγματικῶς μ' αὐτόν; Τίποτα! Συ- νέχεια τοῦ χειμῶνα, ἐξακολουθήσεις τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ζωῆς ποῦ ἀνοίξε ὁ Σεπτέμβριος. Σχολεῖο, ἐργασία, γιορ- τές, κρύο, σπῆτι, —ὅπως τὸν προηγού- μενο Δεκέμβριον, ὅπως καὶ τὸν ἐπόμενον Φεβρουάριον. Ἐνῶ ὁ Σεπτέμβριος εἶνε ἀληθινὰ μιὰ ἀρχή. Ἀλλάζει ἡ ζωὴ μόνις ἔλθῃ. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ μᾶς γυρί- ζει στὴν πόλι, ἀπὸ τὸ ὑπαίθρο στὴν στέγη, ἀπὸ τὸ καθῆσι στὴν ἐργασία, ἀπὸ τῆς διακοπῆς στὸ σχολεῖο, —ἀπὸ τὸ καλο- καιρὶ τέλος πάντων στὸν χειμῶνα. Κάτι ἤξεραν λοιπὸν οἱ παλαιοί, ποῦ τὸν ἔβα- λαν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μηνῶν, πρῶτο καὶ καλλίτερο. Κάτι ξέρει κ' ἡ Ἐκκλη- σία, ποῦ τὸν θεωρεῖ ἀκόμη σὰν ἀρχὴ τοῦ χρόνου. Ο 'Ιανουάριος τοῦ πῆρε τὴ θέσι του, χωρὶς νάχη τὰ προσόντα...

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κατὰ τύπους μόνον ἔχει αὐτὴ τὴ θέσι ὁ μεσαιὸς μῆ- νας τοῦ χειμῶνα. Γιατὶ κατ' οὐσίαν, πραγματικῶς, ἀρχίζει τὸν χρόνον ὁ πρῶ- τος μῆνας τοῦ φθινοπώρου.

Αὐτὸς σ'αξέ σκουπᾷ καὶ σ'αξέ ξυπνᾷ καὶ σ'αξέ ξεκουρνᾷ, ἅμα ἔλθῃ. Αὐτὸς ἀλλάζει ἀπότομα τὴ ζωὴ σας. Αὐτὸς σ'αξέ πηγαίνει στὸ σχολεῖο. Κάποτε μάλιστα—ἐδῶ σ'αξέ Ἀθῆνας, σ'αξέ πηγαίνει καὶ σ'αξέ καινούργιο σπῆτι. Αὐτὸς, ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου, ὁ καλὸς

καί ποθητός Σεπτέμβριος, πού όλα τὰ παιδιά τὸν περιμένουν μὲ λαχτάρα, γιατί ἔχουν βαρεθῇ τῆς διακοπῆς...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΛΩΝ

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Η. DE GORSSE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Δὲν τοῦ ἐπαίρνε, πραγματικῶς, τὴν «ἀδελφοῦλάν» του, τὴν ἀγαπημένην του ἀδελφοῦλα, καὶ ἴσως διὰ πάντα, τὸ κατηγορούμενον πλοῖον, τὸ ὁποῖον, ἐκεῖ-πέρα, εἰς τὴν ἀκύμαντον θάλασσαν, δὲν διεκρίνετο τώρα παρὰ ὡς μικρὸν μαῦρον σημάδι ;..

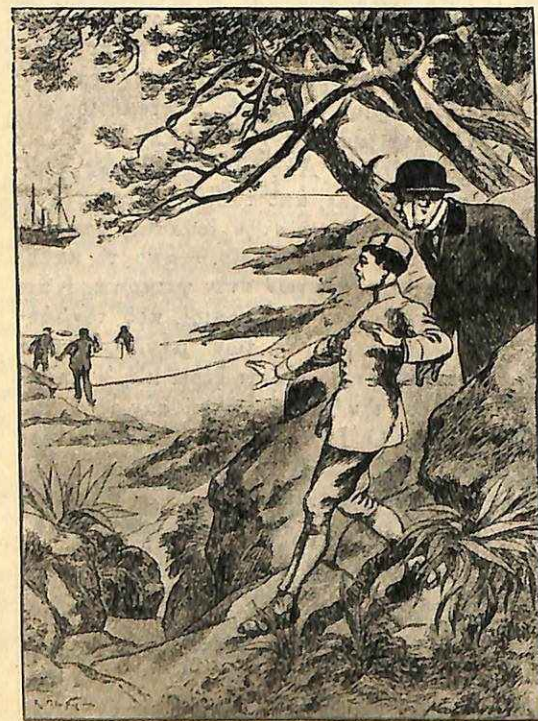
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Ὁ Τῶνης γίνεται ντέκετιβ.

Ἐνῶ ἡ θαλαμηγός ἐγάνετο μακρὰν, ὁ Ἰδάν, ὁ Τῶνης καὶ ὁ Ρασκασσᾶς ἔμειναν πολλὴν ὥραν νὰ τὴν κυττάζουν, καρφωμένοι εἰς τὴν θέσιν των καὶ μὴ γνωρίζοντες τί νὰ κάμουν. (*)

Τὸ πρῶτόν των κίνημα ἦτο, φυσικὰ, νὰ τρέξουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Σαιν-Μαξιμ. Ἐσκέσθησαν ὅμως κατόπιν, ὅτι ἀπὸ αὐτὸ δὲν θὰ ἐβγαῖνε τίποτε. Βεβαίως, ἡ ἀστυνομία θὰ ἐτηλεγραφεύσεν ἀμέσως παντοῦ, νὰ συλληθῇ ὁ πρίγκηψ Βόρις ὁποῦδήποτε καὶ ἂν ἀπεδιβάζετο. Ἀλλ' εἶνε ζήτημα ἂν ἡ σύλληψις θὰ ἐπετυγχάνετο. Αὐταὶ αἱ διαταγαὶ δὲν ἐκτελοῦνται πάντοτε μὲ τὸν μεγαλῆτερον ζήλον ἔπειτα καὶ ὁ πρίγκηψ Βόρις, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον, θάπεφευγε τοὺς

(*) Ἰδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 321.

«Ὁ Τῶνης τὸν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως: ἦτο ὁ Ξένος μὲ τὸν μανδύαν.» (Σελ. 321, στ. 6'.)

λιμένας καὶ θαγκυροδολοῦσεν, ὅπως τὸ ἔκαμεν ἤδη δύο φορές, εἰς κάποιον παράμερον σημεῖον τῆς ἀκτῆς, ὅπου δὲν θὰ τὸν ἐβλεπε κανένας... Οὕτως ἡ ἄλλως ἐγάνετο, καὶ ἴσως διαπαντός, ἡ ἐλπίς νὰ ἐπανέυρουν τὴν μικρὰν Ναδιάν...

Κατὰ συμβουλήν τοῦ Τῶνη, τοῦ ὁποῖου τὸ ζῶηρόν καὶ ἐξυπνὸν πνεῦμα ἀνεμέτρα ὅλας τὰς δυσκολίας, ἀπεφάσισαν νὰ μὴν εἰδοποιήσουν, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, τὴν Ἀστυνομίαν καὶ προπάντων νὰ μὴν ἀφίσουν τὸν μηχανικὸν Μάριον νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τὸν ὑποπτεύοντο ὡς συνένοχον τοῦ ἄρπαγος.

Τοῦτο ὁ Τῶνης ἔκρινεν ἀπαραίτητον, διὰ νὰ ἡμπορέσουν κατόπιν νὰ παρακολουθήσουν καὶ νὰ κατασκοπεύσουν ἀνέτως τὸν κατηγορούμενον σωφφέρ.

Ἦτο τῶντι πλέον ἢ βέβαιον, ὅτι ὁ ἄθλιος εἶχε μυστικῶς συνενόησιν μὲ τὸν πρίγκηπα. Καὶ τίποτε εὐκολώτερον, ἂν ἔμενεν ἀνύποπτος, νὰ ἐπανέυρουν τὰ ἴχνη τοῦ ἄρπαγος διὰ τοῦ συνένοχου του.

— Καὶ τώρα τί θὰ κάμουμε; ἡρώτησεν ὁ Τῶνης τὸν γηραιὸν ἐπιστάτην, ἀρῶν συνηθισμένῃ ὅτι δὲν θὰ ἔλεγον εἰς τὸν Μάριον οὔτε λέξιν. Θὰ περάσουμε τὴν νύκτα ἐδῶ, ἢ θὰ γυρίσωμε ἀπόψε στὸ Μόντε-Κάρλο;

— Καλλίτερα νὰ γυρίσωμε, ἀπεκρίθη δειλῶς ὁ Ἰδάν. Δὲν μπορῶ νὰ εἰσῶ τὸν πρίγκηπα μοναχό του... Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι δὲν μοῦ ἀρέσει πολὺ καὶ αὐτὸ τὸ νυκτερινὸ ταξεῖδι, μὲ αὐτοκίνητον πού τ' ὁδηγεῖ τέτοιος καλὴν-ἄνθρωπος.

— Τί φοβάσθε; ἐφώναξεν ὁ Τῶνης. Μά...δὲν εἰσθε ὡπλισμένοι ὡς τὰ δόντια, σὰ νὰ βγῆκατε νὰ πολεμήσετε ὁλόκληρο στράτευμα ληϊστῶν;

— Ἀ ὅσο γι' αὐτό, εἶμαι ὡπλισμένος καὶ καλὰ! ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

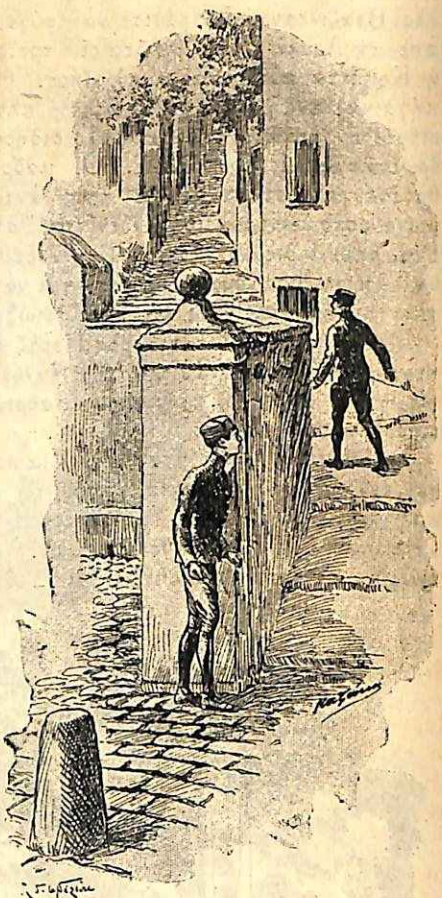
Καὶ ὡς διὰ τὴν ἐπικυρώσιν τὴν βεβαίωσίν του, ἐκτύπησε μὲ τὴν παλάμην τὴν μέσην του, ἀλλὰ τόσο ἀδελῶς, ὥστε κάποιον ἀπὸ τὰ πιστόλια, τοῦ ὁποῖου, χωρὶς νὰ θέλῃ, ἤγγισε τὴν σκανδάλην, ἐπῆρεν ἑξαφνα φωτιά.

— Μάννα μου! σκοτώθηκα! βοήθεια! ἐφώναξεν ἑντρομος ὁ Ἰδάν.

Κ' ἐξηπλώθη φαρδύς-πλατύς ἐπάνω εἰς ἕνα βράχον.

Ὁ Τῶνης καὶ ὁ Ρασκασσᾶς, συγκινημένοι, ἔτρεξαν πλησίον του. Ἀλλ' ἀμέσως ἐβεβηκώθησαν, ὅτι ἡ σφαῖρα δὲν εἶχε τρυπήσῃ παρὰ τὸ ὕψος τῆς ρεδιγκότας, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ ἐγγίσῃ καθόλου τὸν καλὸν ἄνθρωπον, πού ἦτο μέσα εἰς αὐτήν.

Ἐκοπίασαν ἐν τούτοις πολὺ, ὅχι μόνον διὰ νὰ τὸν κάμουν νὰ συνέλθῃ

«Ὁ Μάριος εἶχε ἐξέλθῃ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Τῶνη...» (Σελ. 329, στ. 4'.)

ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ τὸν πείσουν, ὅτι δὲν ἦτο καθόλου πληγωμένος. Διότι ὁ ταλαίπωρος Ἰδάν εἶχε τμηματίσῃ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐσῆμανεν ἡ τελευταία του ὥρα καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν θὰ ἐξέπνευσε...

Ἐπιτέλους, βλέπων ὅτι τὸ μοῖρατον αὐτὸ ἐβράδυνε, ἀπεφάσισε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ ἡσυχάσῃ...

— Ἐλᾶτε, ἀγαπητέ μου κύριε Ἰδάν, δώστε μου ὅλα σας τὰ ρεβόλβερ καὶ τὰ πιστόλια, τοῦ εἶπεν ὁ Τῶνης, κρίνων μὲ τὸ δίκη του, ὅτι τὰ πυροβόλα ὅπλα εἶνε προπάντων ἐπικίνδυνα δι' ἐκείνους πού τὰ φέρουν, ὅταν εἶνε ἀδέξιοι ὡς ὁ Ἰδάν.

— Νά, παρ' τα! ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστάτης, εὐχαριστημένος κατὰ βάθος πού τὰ ἐξεφορτώνετο.

Μόνον, διὰ νὰ μὴν ὁμολογήσῃ τὸν ὑπερβολικὸν φόβον πού τὸν ἐκυρίευσεν, ἔσπευσε νὰ προσέσχῃ:

— Ἔτσι θὰ εἶμαι πῶς ἐλεύθερος στὰς κινήσεις μου, γιὰ νὰ μνησθῶ, ἂν τυχὸν μᾶς ἐπιτεθοῦν!

Ὁ Τῶνης, ὁ ὁποῖος ἐσέβετο τὸν προῖστάμενόν του, μόλις ἐμειδίασεν εἰς τὸν ἄθλιον αὐτὸν φαμεφανισμένον...

Ἐξεκίνησαν τότε ἀπὸ τὴν ἀτραπὸν, διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν καλύβην, ὅπου ἐδείπνησαν καλοῦταικα μὲ ψάρια τῆς ὥρας καὶ μὲ ἄλλα τρόφιμα, πού ἡγόρασεν ὁ Ρασκασσᾶς. Κατόπιν, ὁ Ἰδάν

καὶ ὁ Τῶνης ἐπέστρεψαν εἰς τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἐπερίμενεν εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, πρὸ τῆς θύρας ἐνὸς πανδοχείου.

— Ἐμπρός, Μάριε, δρόμοι ἐφώναξεν ὁ Τῶνης, βλέπων τὸν μηχανικόν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς ἕνα τραπέζι καὶ ἔπινε καφέ, καπνίζων συγχρόνως καὶ τὴν πίπαν του, μὲ ὕψος ἀνθρώπου ἀδιαφοροῦντος διὰ κάθε τί.

Ἐσηκώθη ἐντούτοις ἅμα εἶδε τοὺς ταξιδιώτας καὶ μὲ φωνήν, ἡ ὁποία δὲν ἐπρόδιδε τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν, τοὺς ἠρώτησε:

— Λοιπὸν; ἢ ἀπάρτε μαζί σας καὶ τὸ κοριτσάκι;

— Ὁχι! ἀπεκρίθη ὁ Τῶνης. Φαντάσου, Μάριε, ὅτι τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς πού ἐφθάσαμε, εἶδαμε νὰ τὴν ἀρπάξῃ καὶ νὰ φεύγῃ τρεχάλα ἕνας ἄνθρωπος, πού ἂν καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσαμε καλὰ, βεβαίως ὅμως θὰ ἦταν ὁ πρίγκηψ Βόρις.

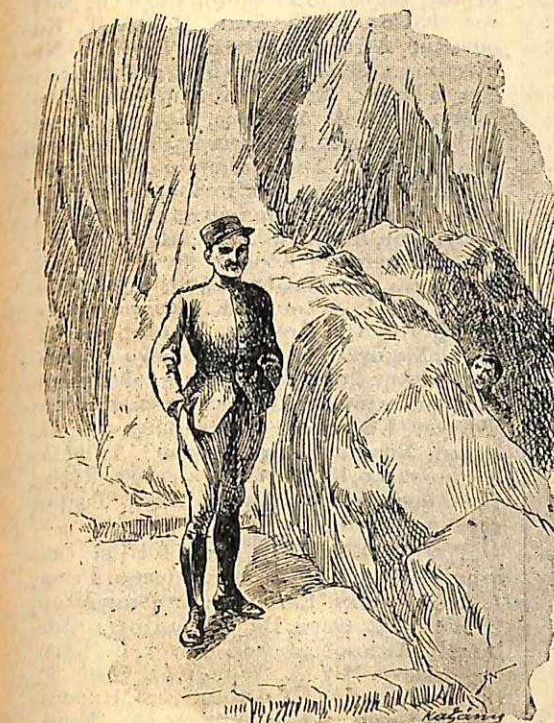
— Ὁ πρίγκηψ Βόρις; ἔκαμεν ὁ Μάριος μὲ μεγάλην ἀπάθειαν. Δὲν τὸν γνωρίζω.

Καὶ ροφήσας τὴν πίπαν του, προσέθεσεν:

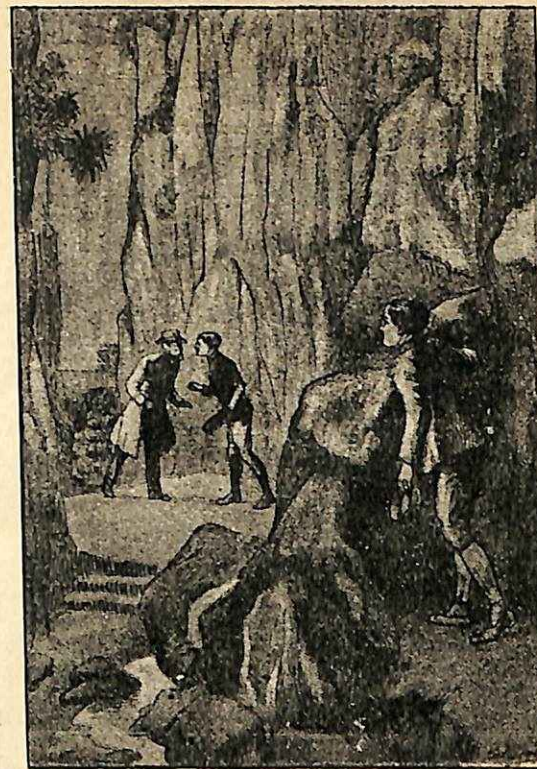
— Ἀς εἶνε, πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ὁλωσδιόλου σκληρός, ἄκαρδος, γιὰ νὰρ πάξῃ ἔτσι ἕνα κοριτσάκι, πού δὲν ἔκαμε καλὸ σὲ κανένα!

— Ἀλήθεια, ἀπεκρίθη ὁ Τῶνης, κυττάζων προσεκτικὰ τὸν μηχανικόν, πρέπει νὰ εἶνε ὁ μεγαλύτερος κακοῦργος!

Ὁ μικρὸς μας φίλος ἀπεχαιρέτησε τρυφερά τοὺς γονεῖς του, καταλυπημένους πού τὸν ἐβλεπαν νὰ ξαναφεύγῃ τό-

«Ὁ Τῶνης εἶχε κρυφθῇ ὀπίσω ἀπὸ ἕνα βράχον...» (Σελ. 330, στ. α'.)

«Συνωμίλησαν ὡς δύο συνωμίται...»

σον γρήγορα καὶ ἀνέβη εἰς τὸ αὐτοκίνητον, ὅπου ὁ γηραιὸς ἐπιστάτης εἶχε ἤδη καθῆσθαι ἀνέτως. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς, ἐξεκίνησαν διὰ τὸ Μόντε-Κάρλο.

Χωμένοι μέσα εἰς τὰμάξι, ὁ Ἰδάν καὶ ὁ Τῶνης ἐνθυμοῦντο περίλυποι ὅλα τὰ συμβάντα τῆς περιπετειώδους ἐκείνης ἡμέρας καὶ ἐσυλλογίζοντο ὅτι ἦτο εὐτύχημα, ἂν τὸ ἐξησθεμισμένον λυγικὸν τοῦ Πρίγκηπος δὲν θὰ τῷ ἐπέτρπε πάλιν νὰ ἐννοήσῃ εἰς ὅλην τῆς τὴν ἔκτασιν τὴν νέαν συμφορὰν...

Τὸν ἡῦραν τῶντι βυθισμένον εἰς τὴν μελαγχολίαν του, ἤσυχον καὶ ἄφωνον. Ὡς ἂν τὸ πνεῦμά του ἐκυνήγοῦσε κάποιον μακρυγόνον ὄνειρον, ἀσύλληπτον, μόλις καὶ μετὰ βίας ἔλεγε καμμίαν λέξιν, καὶ ἐπὶ τινος ἡμέρας μάλιστα δὲν ὠμιλοῦσε διόλου. Οὔτε τῷ εἶπαν τίποτε, οὔτε ἂν τῷ ἔλεγον, θὰ ἐννοοῦσεν...

Οὕτως ἡ ὑπηρεσία τοῦ Τῶνη, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἐγίνετο εὐκολώτερα καὶ ὁ μικρὸς γκροῦμ εἶχεν ὅλον τὸν καιρὸν νὰ ἐπιβλέπῃ τὸν μηχανικόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἄφινεν οὔτε στιγμήν.

Ἐν τῷ μεταξῷ, βλέποντες ὅτι ὁ Πρίγκηψ δὲν κατῴρωνε νὰ συνέλθῃ, οἱ ἱατροὶ διέταξαν ἐξαφνικὰ νὰ κάμῃ ἀμέσως καὶ δεῦτερον μακρινὸν ταξεῖδι.

Ὅλα λοιπὸν ἡτοιμάσθησαν γρήγορα διὰ τὸ ταξεῖδι αὐτό, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἔπαιρναν καὶ τὸν Τῶνην, διότι ὁ Ἰδάν δὲν ἡμποροῦσε πλέον νὰ κάμῃ χωρὶς τὸν μικρόν.

Ἀλλὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεως, συνέβη κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε σπουδαίας συνεπείας.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἦσαν ἀρχαὶ τῆς ἀνοιξέως, — ὁ Μάριος εἶχε ἐξέλθῃ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πόλιν, ἀκολουθούμενος μακρόθεν ὑπὸ τοῦ Τῶνη, ὁ ὁποῖος ἐπήγαινε τοῖχο-τοῖχο, ἢ ἐκρύπτετο ὀπίσω ἀπὸ δένδρα καὶ ἀπὸ κισσὰς ἐφημερίδων, διὰ νὰ μὴ γυρίσῃ ὁ ἄλλος ἑξαφνα καὶ τὸν ἰδῇ.

Ὁ σωφφέρ ἐφθασεν οὕτω, μετ' ὀλίγα λεπτά, εἰς τὴν λιθίνην γέφυραν, ἡ ὁποία διασχίζει, περὶ τὰ μέσα τοῦ ὕψους τῆς, τὴν περιόρημον χαράδραν τῆς Σαιντ-Ντεβότ. Ἡ χαράδρα αὕτη, ὀνομαζομένη οὕτως ἀπὸ τὸ παρεκκλήσιον τῆς ἁγίας, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον τῆς, καὶ ὀρει-λομένη βεβαίως εἰς σεισμὸν παλαιᾶς, προϊστορικῆς ἐποχῆς, χωρίζει τὰς δύο πόλεις, αἱ ὁποῖαι αποτελοῦν τὴν μικρὰν ἡγεμονίαν τοῦ Μονακό, ἥτοι τὸ Μέντε-Κάρλο, τὴν πολυθόρυβον κοσμοπόλιν μὲ τὸ πολυτελὲς Καζινὸ τῆς καὶ τὰ μεγάλα τῆς ξενοδοχεῖα καὶ τὸ κυρίως Μονακό, μὲ τὸ βραχὺδὲς τοῦ ἀκρωτηρίου, τοὺς ἡσύχους τοὺς δρόμους καὶ τὸ παλαιὸν τοῦ ἀνάκτορον μὲ τοὺς ὀγκώ-δεις πύργους.

Μικρὸς ρυαὶ τρέχει εἰς τὸ βάθος τῆς χαράδρας τῆς Σαιντ-Ντεβότ, εἰς τὰ πλεῖρα τῆς ὁποίας εἶνε σκαλωμένοι, ὡς φωλεαί, κομψαὶ ἐπαυλίδες μὲ ἀνθοστόλιστα δώματα. Στενὸς δρομίσκος, ὁ ὁποῖος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μεταβάλλεται ἀπὸ τῶν εἰς ἄκρον τὴν χαράδραν καὶ καταλήγει, ἐν τῷ μέσῳ συστάδος πεπερεῶν, εἰς τὸ ὠραῖον βουλευδάρτον τῆς Κονταμίνας, ὅπου εὐρίσκονται τὰ κριβώτερα ξενοδοχεῖα τοῦ χειμερινοῦ αὐτοῦ κέντρου.

Εἰς αὐτὸν τὸν δρομίσκον εἰσῆλθεν ὁ

«Ὁ πρίγκηψ Βόρις Ἰδανώφφ ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν γέφυραν...»

Μάριος, ακολουθούμενος πάντοτε υπό του μικρού γκρούμ, ό όποιος, διά να τον βλέπη χωρίς να βλέπεται, ήναγκαζέτο να πηγαίνη σύρριζα εις τους βράχους.

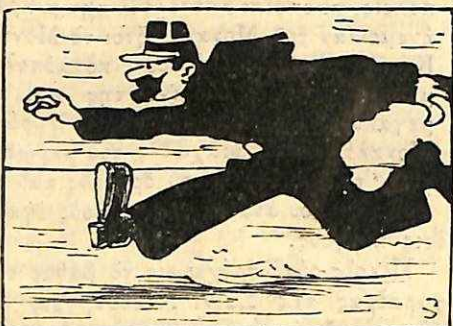
Ήτο ή έκτη ώρα της έσπέρας. Εύ- τυχώς διά τον Τώνην, τό σκότος πού ήρχισε να εξαπλοΰται, τώ έπέτρεπε να πλησιάξη περισσότερον τον μηχανικόν και να τον παρατηρή εύκολώτερα.

Άμα έκαμιν αυτός ως πενήντα μέτρα εις τον δρομίκον, εύρεθη έξαφνα απέναντι ενός ανθρώπου, ό όποιος άνήρ- χετο. Ο Τώνης, ό όποιος είχε κυρθώ όπισω από ένα βράχον, τον άνεγνώριζαν άμέσως: ήτο ό πρίγκηψ Βόρις Ίδανώφφ. (Έπειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Ίδε 'Οδηγός, Κεφ. ΙΒ']

α') Μαρικη δίκων

Ο άπάχης πού είδαμε την άλλη φορά στο σπίτι, με της φωνές του νοι- κοκύρη, πετάχθηκε στο δρόμο. Άμέ- σως τον έκυνήγητεν ένας χωροφύλακας. Άλλά πού κρύβθηκε πάλιν ό άπάχης;

β') Παίγνιον

Έστάλη υπό της Βασιλίσσης των Άνθέων

ΟΝ				
ΠΑΙ	ΘΟΣ	ΠΕΙ		
ΚΟ	ΛΙΣ	ΝΑΥ	ΡΙΝ	ΠΟ
ΡΑΙ	ΕΥΣ	ΤΡΙ		

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αυτές, ώστε ναποτελεσθούν τέσσαρες πόλεις της Ελλάδος.

γ') Δια τος Τζιμομαδεϊς

Έστάλη υπό της Χρυσής Καρδιάς
Q*-s*-s*nt-m*rv*x-q*-*1-
s*-m*ch*.

Νάνανγνωσθή τὸ φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Δήλωσις: Αί λύσεις—δωανδήποτε ζητημά- των του αυτού φυλλαδίου, —συνοδεύονται άπραι- τήτως υπό ενός μόνον δεκαλέπτου καθαρού γραμ- ματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 39ου ρόλλου

α.) Είρος, σπάθη, περίστροφον, τη- λεβόλον.—β.) Un soupir vient sou- vent d'un souvenir.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 158ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΛΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

[Ίδε φυλλάδιον 30, σελ. 243.]

- 1.—Είς την σελ. 237, στ. α', («Μικρός Αχιλλεύς») λείπει ή λέξις **επλησίαζε**.
- 2.—Είς την ιδίαν σελίδα, στ. γ', λείπει ή λέξις **συνήθεια**.
- 3.—Είς την σελ. 238, στ. α', λείπει ή λέξις **έδωσαν**.
- 4.—Είς την ιδίαν σελίδα, στ. γ', λείπει ή λέξις **κορυφές**.
- 5.—Είς την σελίδα 239, στ. γ', («Η Κλαμιά») λείπει ή λέξις **φύλλα**.
- 6.—Είς την σελ. 240, στ. α', («Άρπαγή της Ναδίας») λείπει ή λέξις **φθάσω**.
- 7.—Είς την ιδίαν σελίδα, στ. γ', λείπει ή λέξις **χαράν**.
- 8.—Είς την σελ. 241, στ. α', λείπει ή λέξις **ήμποροΰσε**.
- 9.—Είς την σελ. 242, στ. α', («Τὸ Εὐρημα») λείπει ή λέξις **μπράτσο**.
- 10.—Είς την σελ. 243, στ. β', («Άλλη- λογραφία») λείπει ή λέξις **άπορία**.
- 11.—Καί εις την σελ. 244, στ. α', («Άσκη- σεις») λείπει ή λέξις **φωτίζει**.

Είκοσιπέντε λύσαι τήραν καί τας 11 λέξεις. Όλοι αυτοί έδικαιούτο λοιπόν να πάρουν τό Α΄ Βραβεΐον· επειδή όμως αυτό έπρεπε να τό πάρη ένας, καθώς άλλοι δύο τα Δεύτερα καί άλλοι τρεις τα Τρίτα, έκ των 25 έκλήρωσαν 6, εις τους όποιους άπένευμα τά Βραβεία, έθεώρη- σα δέ τους λοιπούς 19 ίσοτίμους του Πρώτου, με τά δικαιώματα των ίσοτίμων του Διαγωνι- σμού των Λύσεων. (Ίδε 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Δ΄. Σημείωσις της 8ης παραγράφου.)

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: **Άγριοβιολέττα**

[15 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: **Κύμα του Ίουνίου** [15 Ε].—Λουκάς Σ. Άνδρόνικος [15 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Προμηθεΰς Δε- σιώτης [15 Ε].—Φοίνις [15 Ε].—Ίωάννης Σαγανάρης [15 Ε].

Ίσοτίμοι του Α΄, με [15 Ε] εις έκαστον: Άπόγονος του Καίσαρος, Άνδρειομένιος Κουραμπιές, Άλεξάνδρα Άλιβιζάτου, Ρε- ζεντά, Σ. Α. Καλούτσης, Άκτίς Ήλιου, Χάρις, Ειρήνη Α. Καραμπίνη, Έκτορ- θητης του Βυζαντίου, Χάλασις Κόσσιου, Ένα Χιωτάκι, Άδδα, Α. Παπανικολάου, Άρμα της Νίκης, Έλλην Νικήτης, Μαρία Ι. Παπαϊωάννου, Μαρία Εδσταθίου, Έλ- πίς του Γένους, Έρως της Πατρίδος.

Α΄ ΕΠΑΙΝΟΣ (άπό [14Ε] εις έκαστον): Μελαγχολία, Ψυχή, Άλιεύς Μαργαριτών, Άπτερος Νίκη, Νέρων, Ονειρα π' Άλήθε- ψαν, Γυθειωτάκι, Ψάλλον Ρυάξ, Λεοντό- καρδος Λεοντίδας, Ένδοξον Σούλι, Στεφ. Ν. Σαρρίδης, Δέσποινα Α. Βαρελτζίδου, Χρυ- σή Καρδιά, Άνθοσπαρμένη Χίος, Ήλιο- βασιλέμνα, Κύνος, Χαράλ. Χ. Νικολέτο- πούλης, Ήρωική Σάμος, Τοικυμιά, Μεγά- λη Έλλάς, Κόμμα των Φιλελευθέρων, Βό- ρειον Σέλας, Βασιλείος ό Βουληροκότονος, Ίωάν. Α. Πελεκάνος, Άθάναντον Κιλκίς, Κελαρύζον Ρυάκιον, Ναυτάκι των Σπεσιών, Έλλην του 21, Χρυσούλα Στασινοπούλου, Παγαγ. Σ. Κουβαράς, Τραγοΰδι της Λευτε- ριάς, Έγγλεζάκι, Ελένη Κοροναίου, Ονει- ρώδης Έλλάς, Ναυτάκι της Αήνου, Καλ- λιτέγνης Φειδίας, Άρχιμήδης, Ι. Κ. Άνα- στασόπουλος, Άλήτης, Α. Π. Βορρόπουλος, Φωτεινή Γραφειάδου, Γ. Μ. Ρουσάκης, Δούλα Γ. Μαρκέτιου, Φρεάντης, Κλεάν- θης, Μούσα Θάλασα, Γ. Κ. Γεωργιάδης, Άπόλλων, Νύμφη του Αιγαίου, Άθάναντος

Βοναπόρτης, Στ. Ι. Μακρυμύλος, Πε- ραϊός, Διάβολος, Πατρις των Ήρώων, Ζινέττα, Τάρκος, Σείριος, Νεαρός Φιλόσο- φος, Πηλεύς, Μικρός Πρόσκοπος, Ποιμε- νίς του Όλύμπου.

Β΄ ΕΠΑΙΝΟΣ (άπό [13Ε] εις έκαστον): Δοξασιμένος Ρήνος, Τροπαιογός Έλλάς, Έλλην, Έρως της Έλευθερίας, Νικήφόρος Στρατηλάτης, Βουνό της Μαυρολάσας, Μυ- στηριώδης Άμαζών, Ένωσις της Κρήτης, Στενιμαχιωτάκι, Αυτοκράτειρα του Βυζαν- τίου, Μικρός Τζόκεϋ, Πατρινός Βιομήχα- ρος, Μικρός Σουλιώτης, Θυμική Παμβώτις, Άθ. Σ. Καμψίλης, Άμαρυλλίς της Παμβώ- τιδος, Περσφύς, Βίσμαρκ της Έλλάδος, Άντων. Ν. Παβέλλας, Τριανταφυλλάκι, Ύπερουσιστης της Έλευθερίας, Τουρκο- μερίτης, Γ. Α. Γαλλάνης, Στυλιανή Ι. Για- ννουλά, Γεωρ. Μ. Βαλαρής, Φότιος Ι. Καί- ρης, Δόξα του Έλληνισμού, Φρειδερίκος, Αύγουστος, Σοφία Έμ. Χατζιδάκη, Πουή- τρια Σαπφώ, Στεφ. Α. Καρούσιος, Μυροσίη, Δάφνης Στέφανος, Παπάκι, Έλληνική Καρ- διά, Νησιωτοπούλα, Κυνηγέτις Άστρις, Άρρηρημένος, Δέσπω Θ. Σοφοΰλη, Ένα Σαμωιτόπουλο, Έμμ. Ι. Νικολαΐτης, Σήμ- βολον της Έλευθερίας, Άνεμοστρόβιλος, Ένδοξος Κναούλευκος, Ζακυνθινό Άκρο- γιάλι, Άχ. Α. Χρήστου, Π. Π. Άλιβιζά- τος, Όλγα Μ. Ρουσάκη, Ζακυνθινή Ναυ- τοπούλα, Παγοϋργός Όδυσσεύς, Ένδοξος Γαλλία, Ζλάπ, Σκερτέμπεης, Κουκουριόν, Βλ. Γ. Μινώτος, Τρελλή Ξανθούλα, Άρ. Δ. Βαζούρας, Τρελλή Κορφατοπούλα, Με- σσηνιακή Άκτή, Σκλαβωμένη Έλληνοπούλα, Βουλγαροφάγος Έλλην, Χρυσάλλις, Μα- ριέττα Σβορώνου, Έκπορθητής της Έπα- λόφου, Λέλα Χ. Φραγγός, Μαρία Α. Γεωρ- γακοπούλου, Πατριωτικός Παλιός, Τρελ- λός Κεφαλλονίτης, Κοραλία Καστρίτου, Αιματομένο Σίτρος.

Γ΄ ΕΠΑΙΝΟΣ (άπό [12Ε] εις έκαστον): Ζήτω ή Διάπλασις, Νεράιδα του Βοσπόρου, Π. Α. Γρέκ, Ήρως Βελισσαρίου, Κλεοπά- τρα Κ. Κωνσταντινίδου, Θηλυκός Διάβο- λος, Εδσρ. Μανωλόπουλος, Στ. Π. Μπαμ- πάκος, Μαρία Ι. Γεραρή, Άσθη της Έλευ- θερίας, Βάρκα του Κανάρη, Εύχη της Μάγ- νας, Φύξος, Γερμανόπαις, Ίουλίττα Τ. Κα- ρακόλου, Λίνος Γεροντίκος, Έμμ. Ν. Νυ- στεράκης, Μέλλων Φιλόσοφος, Άλέξαν- δρος ό Μέγας, Ήρωική Κρήτη, Μαίρη Ζα- ρζάμπα, Δημ. Α. Δεδίτσης, Χρυσή Άκτίς, Ρωβύρος, Κωνστ. Γ. Κατωγιάς, Μεγεδένιο Μπουκετάκι, Σαμωιτόπουλο Ματίνα Ι. Παρασκευά, Κόρη του Ίονίου, Διάττων Ά- στήρ, Χαράλ. Α. Διαπούλης, Γεωργία Α. Βραχυτόν, Φιλτάτη Έλλάς, Κ. Μ. Ζωγρά- φος, Ξενιτευμένη Κορφατοπούλα, Ήρωι- κόν Σούλι, Α. Σουρής, Αθήνη, Άκτίς Χα- ράς, Ζωή Π. Δέλου, Α. Κ. Βούλγαρης, Χρ. Μ. Χριστόφας, Πλανήτης, Τύμβος των Ή- ρώων, Χαμόγελο της Νίκης, Μόσχα Α. Μπί- στη, Έλλην Στρατιώτης, Κόρη του Γιαλού, Δευτεριά στους Σκλάβους, Κατσικάκι των Ψαρρών, Κόμης του Δουβέμβουργου, Έλ- ληνική Σημεία, Άρχιζιζάνιον, Άνδρείον Κυπριόπουλο, Κάρυτις, Νικήφόρον Σίτρος, Βουλγαρομάχος Έλληνίς, Άκτή, Τύμβος του Μαργαθόνος.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (άπό [10Ε] εις έκ- αστον): Ήρως της Έπαναστάσεως, Γεωρ. Ι. Λαφογιάννης, Ελένη Χρ. Σπηλιοπούλου, Ήρως του Σουλίου, Βαβρομαχός Έλλάς, Άντ. Κ. Λυκαρδόπουλος, Κωνστ. Δ. Έλευ- θεροδράτης, Μχ. Α. Λαμπρινός, Θεοδ. Γ. Γιαγνουλόπουλος, Σκλαβόμένος Μιχασι- άτης, Μυγοχάρτης, Έκδικητής της Έπα- λόφου, Π. Π. Καραγιάνης, Λαρισσαϊκόν Άγκαθάκι, Όραϊον Ευελπίκι, Άναστ. Χ. Λεμπόσης, Άλβέρτος Φρίντεμαν, Σοφία Ι.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οί έξής: **5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23**) πρός δρ. 1 έκαστος· καί ταχυδρομικώς δρ. 1,10 διά τό Έσωτερικόν, καί δρ. 1,30 διά τό Έξω- τερικόν.

Τόμοι 10 (οί έξής: **1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24**) πρός δρ. 2,50 έκαστος.

(Οι Τόμοι της Α΄ Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος έξηγληθήσαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: των έτών 1894, 1895 1896, 1897, 1898, ών έκαστος τιμā- ται: Άδετος, δρ. 3—Χρυσός, δρ. 6. Διά τας έπαρχ. άδετος, 3,50, χρυσ. 6,50. Διά τό έξωτερ. > 4.— > 7.—

Τόμοι 7: των έτών 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καί 1905, ών έκαστος τιμāται ελεύθερος, ταχ. τελών: Άδετος, δρ. 7—Χρυσός, δρ. 10.

Τόμοι 10: των έτών 1906 έως 1915, ών έκαστος τιμāται:

Άδετος, δρ. 8—Χρυσός, δρ. 10.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Άθήναι, 38, όδός Ευριπίδου
την 6 Σεπτεμβρίου 1916.

ΟΙ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ός, τώρα, οι Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί έκλειαν την 5ην σελίδα κάθε φυλλαδίου. Εκτά- κτως, απαντιώτατα, έδημοσιεύοντο εις Άλλην θέσιν. Έπειδή όμως ή «Άρπαγή της Ναδίας» πρέπει να τελειώση εις τά υπολειπούμενα ένδεκα φυλλάδια αυτού του τόμου,—επομένως είνε άνάγ- κη να δημοσιεύεται μεγαλύτερα συνέχεια εις κάθε φυλλάδιον,—εις τό έξής οι Έδδ. Διαγωνι- σμοί μετατίθενται εις την 6ην σελίδα, όπου τους βλέπετε σήμερα. Όσάκις δέ ή 6η σελίς θά είνε πιασμένη με Συνεργασίαν Συνδρομητών, οι Έδδ. Διαγωνισμοί θά δημοσιεύωνται εις την 7ην, πρό της Άλληλογραφίας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό Διδάσκαλος:—Πές μου, έσύ μικρέ, τί γνωρίζεις περί της οικογενείας των Χελωνοειδών;
Ό Μαθητής:—Έγώ, κύριε, είμαι από τό Έξωτερικό καί δέν γνωρίζω έδώ καμμία οικο- γένεια!..

Έστάλη υπό του Άστέρος της Δόξης
* * *

Άκτις Χαράς:—Έξέρεις γιατί οι μουσικοί

του στρατού δέν έχουν όπλα;

Σκλήρ:—Όχι... γιατί;

Άκτις:—Μά νά, δέν λένε ότι είνε πολλή έπι-

μνησμο να παίξη κανείς με τά όπλα;

Έστάλη υπό του Άστέρος του Βέγα

* * *

Ό Μπαμπάς:—Πάλι δαμάσκηνα έφργες;

Νά, βλέπω χάρη κοκκινύσαι.

Ό Μικρός:—Τ! λέτε, μπαμπά! Έγώ όχι!

Γιατί έγώ...τά τρώγω πάντα με τά κοκκινύσαι.

Έστάλη από τό Ύπερήφανο Έλληνόπουλο

* * *

Ό Κουφιροκεφαλής άλλαξε στίτι. Ένα;

φίλος του τοΰ ειπε:

—Η νέκ συνοικία σου είνε πολυθροσύνης.

Τον πρώτο μ'ήνα, ώ' πού νά σνευθίση, δέν θά

μπαρής ούτε να εργάζεσκι, ούτε να κοιμάσαι,

από τόν θρόνο.

—Έννοια σου, άπάντα ή Κουφροκεφαλής, κ'

έγώ πέρα τά μέτρα μου. Τόν πρώτον μήνα

ή τον περσόν στην έξοχή.

Έστάλη υπό του Έννιου της Έλευθερίας

με κολοκύθες. Άλλά έξαφνα άλλαξε ιδέαν, πκ- ρεκάλεσε τη μαμά του να του νοικιάση κολο- κύθες κ' έπρεπε γενναίως εις την θάλασσαν. Άς τον άφίσωμεν να μάς τά διηγήθη ό ίδιος: «Άρ- χίζω να κολυμβώ με χέρια, με πόδια, καί με τη γλώσσά μου άκόμα, καί παραδόξως δέν πνί- γομαι, άν καί τά κύματα πού σηκώνω, μπο- ρούν να πνίσουν ύπερκοκκινύσαι... Ένθουσιαμέ- νος, άπ' αυτήν την έπιτυχίαν, άποφασίζω καί πετώ της κολοκύθες καί άρχίζω να κολυμβώ μό- νος... Ένωσείς, ότι με τη δεύτερη πλεξιά έδω- θύσθην ως ύποδούχιον, άλλα με όλην την κατά- δυσιν μου, εξακολουθώ να κολυμβώ καί να ανα- στατώνω τόν κόσμο. Καί ή μαμά μου πού ξέρει χάριν ποιάς ιδέας άπεφάσισα τό μέγα (!!) αυτό τόλμημα, μου λέγει πεθχμμένη άπ' τά γέλια: «Παιδί μου, άν δέν όμοιάς της τον Κοραή, πάντως θά φθάση τον Κανάρι!» Άλλά ά; γε- λώ ήσο θέλει ή μαμά μου, κ' έγώ τη δουλειά μου!»

Χαίρω πολύ, Άνδοιομένη Κορναμπιέ, πού με τας καλās είδησεις πού έλαβες, ήλθεν ή χαρά ή σόν τόπο της κ' έλαβα πάλι ένα από τά καλās γράμματα σου. Ναί, σ' εύχαριστώ πολύ καί διά τό ξεσπάθωμα πού μου έκαμες καί διά την συ- νέγειαν πού μου ύπόσχασαι.

Η Τρελλή Κορφατοπούλα,—πού της εύχο- μαι περαστικά,—με παρακαλεί να προσφέρω τά συγχαρητήριά της εις την αγαπητήν μας Άνθισμένην Βαμβακίαν καί να της πώ, ότι «ήλαι αι πνευματικά της φίλαι της εύχονται να είνε εύτυχής εις την νέαν της ζωήν».

Πατρις των Ήρώων, έχω άκόμη ένα-δυό ποιήματά σου, έγκυκλιμένα προς δημοσίευσιν. Άλλά τί πταίω, άν δέν τά εύνόησιν άκούη ό κληρός; Αὐτόν τον καιρόν είχα άφρονίαν καί έτσι είδες πολλά καί διάφορα. Καί βέβαια πού δέν πρέπει να ποροητεύεσαι, όσάκις βλέπεις Σελίδα χωρίς έργον σου. Στείλουν κα' άλλοι, καί μπαίνουν στην κληρωτίδα κι' αυτοί...

Η Έλπίς της Ελλάδος μου γράφει: «Τό θέατρον μας έπίγε πολύ καλā. Έστήσαμεν μίαν σκηνήν από καλāμια εις τον κήπον μας. ή όποία όνομάσθη Διάπλασις, καί έπαίσαμεν πρώτα την «Κυρία Πασοκρέμα» καί κατόπιν τό «Τί έγινε ό Λαγός». Καί αι δύο κωμωδίαί ήρεσαν πολύ.

Η μητέρα μου μάχιστα τόσον ένθουσιάζθη, ώστε μου έδωσε όκτω δραχμάς, διά την συνδρομήν μου τοΰ 1917! Πολύ όρατα!

Με λύπη μου άναγγέλλω τον θάνατον της αγαπητής μου συνδρομητριάς, **Μαρίας Π. Βλά- χου** καί παρακαλώ τον Θεόν να παρηγορήση τους τεθλιμένους γονείς καί άδελφούς.

Ό Δοξασιμένος Ρήνος μου γράφει, ότι ή έορτή του Σουλλόγου των όρίσθη διά την δευ- τέραν Κυριακήν του Σεπτεμβρίου καί προσκα- λούνται όλα τα μέλη να παρευρεθώ. Η έορτή θά είνε ένα είδος garden party, θά χορεύουν, θά τραγουδήσουν, θά παίξουν μουσική καί θά βγάλουν ένα λαχέον ύπερ των Άπόρων προς 50 λεπτά ό άριθμός. Εύχομαι έπιτυχίαν.

Τό είπα, Έλλην, ότι θά προσπαθώ να κάμω τόν Διαγωνισμόν του Κρυπτογραφικού κάπως δύσκολον, διά να μη τόν λύσουν όλοι, πού τότε βέβαια δέν θάξίζε. Ναί, ό κ. Φαίδων ένθυμείται πάντοτε τον πατέρα σου, με τόν όποϊον συνεδέτο φίλικος όταν καί οι δύο ήσαν φοιτηταί. Να του πής έκ μέρους του πολλά χαίρετισματα.

Η Όρεινοία άπορεί πώς, όφου ό προηγού- μενος διαγωνισμός λύσεων ήτο 156ος, ό τωρι- νός είνε 160ός. Έχει δίκιο. Άλλ' άς μάθω, ότι δέν αριθμώμεται χωριστά οι Διαγωνισμοί των Λύσεων, άλλα όλοι μαζί οι Μεγάλοι Λεγό- μενοι Διαγωνισμοί. Καί μεταξύ των δυο τε- λευταίων Διαγωνισμών Λύσεων, παρεπέεσαν τρεις άκόμη άλλοι (Άσκήσεις, Δηγηματος, Λευκών λέξεων) με τους άριθμούς 157, 158 καί 159.

Όραϊός έπιτοτολός μου έστειλαν αυτήν την έβδομάδα καί οι έξής: Άσθη της Δόξης,

Αυτοκράτειρα του Βυζαντίου, Βύρων, Εὐγενής Ἰππότης, Βοσκοπούλα τῶν Ἀλπειν, Βουλγαρομάχος Ἑλληνίς, Ἑλλάς τοῦ Βενιζέλου καὶ Μεσογειακή Ἀκτὴ. — Ἐξετέλεσα τὰς παραγγέλιας τῶν καὶ τοῦ; εὐχαριστῶ ὅλους; γιὰ τὰ καλὰ τῶν λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς: «Φύσις». — «Σ.Σ.Σ. — «Πεταλούδες: καὶ φῶς». — «Στὸν Αὐτρωτή». — «Τί θέλει ὁ κόσμος». — «Ἡ ἑλπίς». — «Φθινόπωρο». — «Κωμικοτραγικὴ σκηνή». — «Προσκύνημα». — «Ναυούρισμα». — Πικρὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοῦ; Ἐδδ. Διαγωνισμοῦς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὁδδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται. ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δε. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1916. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἢ νήκουν εἰς ἀγῶνα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς Κορίτσια. Νέα ψευδώνυμα: Ἑλληνικὸν Στέμμα ἂ. (ΑΔ). Μιῶτα, κ. (ΜΑ). Ἑθνικὸν Ἑγεροτήριον, ἂ. (ΣΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νὰ ανταλλάξουν. — ὁ Ὑμνος τῆς Ἐλευθερίας (0) μὲ Λάτρην τοῦ Βενιζέλου, Μεγάλην Ἑλλάδα, Ἐνδοξον Γάλλον, Ἀθάνατον Βοναπάρτην, Φιλελεύθερον Ἑλληνα, Φιλελεύθερον Κοῖτη, Ἐρωτα τῆς Ἐλευθερίας, Ἰδιότροπην Ξανθοῦλαν, Ἰτέαν, Ἑλλάδα τοῦ Βενιζέλου. — ἡ Αἰολικὴ Κιθάρα (0) μὲ ὅλα τὰ βιολιά καὶ μουσικούς. — ἡ Ἑλληνικὴ Καρδιά (0) μὲ Τρελλὸν Κεφαλλονίτην, Νικητὴν τοῦ Μάργη, Νησιωτοπούλαν. — ὁ Φοῖβος (0) μὲ Φούλαν Δοξασμένον Ρήνον, Βύρωνα, Μικρὸν Τζόκευ, Δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Τέλλον Ἀγρῶν, Μαρίαν-Δολφίν. — τὸ Ἑθνικὸν Ἑγεροτήριον (0) μὲ Ἰππία τοῦ Θανάτου, Ρωβύρον, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι. — ἡ Βουλγαρομάχος Ἑλληνίς (0) μὲ Τέλλον Ἀγρῶν, Πατρίδα τῶν Ἡρώων, Βύρωνα, Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου. — ὁ Ἀπόγονος τοῦ Καίσαρος (0) μὲ Βοσκοπούλαν τῶν Ἀλπειν, Νερό τῆς Ἀθήνης, Εὐγενὴ Ἰππότην, Στενημαχιστάκι. — τὸ Παμπόνηρο Διαβολάκι (0) μὲ Ἡρωικὴν Ὑδραν, Μικρὸν Τζόκευ, Φιλελεύθερον Ἑλληνα, Ρωβύρον, Κύνον, Μελαγχολίαν, Ἀνεμώνην, Χουσαυγὴν. — ἡ Βοσκοπούλα τῶν Ἀλπειν (0) μὲ Τρελλὸν Κεφαλλονίτην, Ξενιτευμένον Γυμνασιόπαιδα, Ξανθὴν Πεταλούδαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Τιάρκον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων (ἡ προσπαθῶσα) Κ. Σουρ. (καλὴ ἡ ἰδέα σας, ἀλλὰ τώρα, μὲ αὐτὰς τὰς ἀνωμαλίας, δυσκετέστες; ἀργότερα, ἂν ἡσυχάσουν τὰ πράγματα, κατὶ εὐπορίᾳ νὰ γίνῃ) Αἰματομένο Σίφος (εἶδες, ὅτι ἔνυχες ἀπαντήσω;) Φιλελεύθερο Προσφυγάκι (πολὺ εὐμορφὴ ἢ ἀκροστιχίς τῶν ψευδωνύμων, ποῦ τὰ ἔβλεες ὥστε νὰ ποτελοῦν τὰς λέξεις: Χαίρε Διάπλασις, Ζήτω ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων! κοίμα ποῦ δὲν ἐπιτρέπει ὁ χῦρος νὰ τὴν δημοσιεύσω) Ν. Μαλαγ. (χάρτης λύσεων ἐστάλη ἄλλα, πολὺ περίεργον! Συλλογὴ σου δὲν ἐλήφθη) Γλυκὺ Ὀνειρόν (οἱ στίχοί σου ἀρκετὰ καλοί! ἀλλὰ σοὺ χρειάζεται ἀκόμη ἀσκήσις) Μυραίνην (πολὺ εὐμορφὰ αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις διὰ τὴν ἀγάπην ποῦ μοῦ ἔχουν οἱ μεγάλοι! ἐφύλαξε μάστιγα τὸ γράμμα σου ἀπὸ τὴν περασμένην ἐβδομάδα, νὰ τὸ δημοσιεύσω ἀλλὰ δυστυχῶς, οὔτε σήμερον δὲν μένει τόπος) Πατριὸν Ναυτοπούλου (ἔστειλα) Πειραϊκὸν Διάβολον (ὁ καίμενος ὁ μπαμπᾶς! εὐχομαι περαστικῶς) Παῦλον Α. Γρ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Χουσαυγὴν (ἔστειλα) Ἀλ. Φοιφ. (ἔστειλα) Ὑπερ Πατριδὸς (ναί, θὰ δώσω μεγαλειτέραν φέτος προθεσμίαν! εἶδες τί ὥριστα εἶνε τώρα ἡ Ἀρπαγὴ τῆς Ναδίας;) Π. Σ. Χατζ. (ναί, ἐπιτρέπεται) Μελαγχολίαν (πάλι καλὰ ποῦ

γλυτώσατε μὲ τὸν φόβον) Ἀντώνιον Ν. Π. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἀμαυλλίδα τῆς Παμβώτιδος (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἡρώα τοῦ 1913 (τοῦ συγχάριται τὸν Βύρωνα καὶ τὴν Ἰδιότροπην διὰ τὰ ποιήματά των) Χρυσάλλδα (ὁ δημοσιεύσας γρήγορα) Σπυρ. Θ. Κουρ. (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις καὶ περιμένω) Ἐνδοξον Κυνόλευκον (ἐγκάρδια συλλυπητήρια ἔλαβα εὐχαριστῶ) Ἰππία τοῦ Θανάτου, Ἀετιδέο, Ψυχὴν, Ἐνα Σαμιωτόπουλο, Ἀπόγονον τοῦ Καίσαρος, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 9ην Σεπτεμβρίου, ὁπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 160οῦ Διαγωνισμοῦ
Αὐγούστου-Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου

524. Δεξιόγραφος

Δένδρον πολυκαρπὸν τὸ πρῶτόν μου,
Τὸ δεύτερόν μου μετοχή,
Τὸ σύνολόν μου πόλις ἔνδοξος;
Σὲ μακρυσμένη ἐποχή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ Ἀστέρως

525. Συλλαβόγραφος

Τρία γράμματα καὶ μόνα
Βῆλε, λῦτα, στὴ σειρὰ
Καὶ ἔβριαν ἀρχαία
Θὰ μᾶς κάμῃ, εἰς χαρὰ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μυστηριώδους

526. Στοιχειόγραφος

Κάθε μιὰ νοικοκυρούλα
Εἰς τὸ χέρι πάντα τὸ ἔχει.
Μέση, κεφαλὴ τοῦ ἀλλάζει;
Περπατεῖ, ἀλλὰ δὲν τρέχει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα

527. Μεταγραμματισμός

Βγάλε Ρῶ καὶ βάλε Δέλτα
Καὶ θὰ ἰδῇς; εἰς τὸ λεπτὸ,
Ἀπὸ νῆσον τοῦ Αἰγαίου,
Τῆς Εὐρώπης ποταμὸς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Βουνὸ τῆς Μανωλιάσας

528. Πυραμίδ

+ Οἱ σταυροὶ Ἀπόστολοι.

* + * = Πρόθεσις.

** + ** = Μεγάλῃ νῆσο; τοῦ Αἰγαίου.

*** + *** = Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.

**** + **** = Δημοκρατία τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Συλλαβομένου Μικρασιάτου

529-533. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τισὺ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἂνε ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

Δάσος, λᾶρος, μέρος, βάρος, πῖλος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου Στρατιώτου.

534. Κρυπτογραφικόν

12345678 = Κοινὸν ἐπίθετον.

217678 = Δὲν ἐπιτίθεται.

3261714 = Ἐπὶ ῥήματι.

4378 = Εἶδος ποιήματος.

56576 = Ὅστων τοῦ κρανίου.

6278 = Οἶκος Θεοῦ.

75678 = Τονωτικόν.

82658 = Τεμάχιον ξύλου.

Ἐστάλη ὑπὸ Μίμης Β. Λαοδίκου.

535. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου:

1, Ὀμηρικὸς; βρασιλεῖς. 2, Ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος. 3, Πόλις τῆς Μακεδονίας. 4, Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 5, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 6, Ὅρος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρελλῆς Κορφατοπούλας

536. Φωνηεντόλιπον

Ζη-μν-πν-πὺν-δ-μκρζ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέου Ἑλλήνου

537. Γεῖφος

+29 ἰνα x' ἔχει ραχὴ Ν.

Ἐστάλη ἀπὸ Μίαν Τρελλούλαν

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 27 καὶ 28

337. Κεφαλληνία (Κεφαλή, νῆ, α.)—338. Κασι (κᾶ, τ, σι.)—339. Κανδύλιον-Μανδύλιον. 340. Ν Ε Ρ Ω Ν 341. Ἡ Γ' ὥσσα μὲ Μ Ω Π Ξ προτρεχέτω τοῦ νοῦ. (Ἡ Κ Ι Δ Ω Σ Α Σ ἀνάγνωσις; ἀρχεται ἐκ τῆς ἀνω ἀριστερᾶς γωνίας x' ἐξακολουθεῖ διαγωνίως.)—342. Ὁ Σ Α Υ Ρ Α Δ καὶ οἱ δύο ἔχουν δίχτυον.—343-347. Διὰ τοῦ Ρ: Ρώμη, Πύρρος, Πάρος, Ρήνος, ροῦς.—348. ΦΑΙΔΩΝ, ΣΙΦΝΟΣ. (Φωλ, Αἰλικαρνησσός, Ιαφθ, Δα-Νία, Ω-Ολόγιον, Νυσσα.)—349. Ἐρδ' ἀγαθόν.—350. Παῖς ὢν κόσμος ἔσθι. (Πεσών, Κῶς-μὲ ὥς εἰς 07.)

351. Πρόλογος (πρό, λόγος.)—352. Ἀμφίων-ἄμφιον.—353. Ἀρης-Ἀσῆρ.—354. Λύσις; Λυαίς; ἄλυσις. 355. Θ Α Δ Ε Ι Α 356. Θ Α Σ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Λ Ε Ρ Ο Σ Λ Ι Τ Ω ΣΥ Ρ Ο Σ Ε Ν Ω Ρ Θ Δ Ο Σ Α Ι Σ Α Μ Ο Σ Α

357. Ἡ ὑπερηφάνεια προσέχει τῶν κακίῶν. (Ἡ ἀνάγνωσις, ἐκ δεξιῶν πρὸς ἄριστεράς, κατὰ στίχους).—358-362. Διὰ τοῦ Μ: μαῦρος, μῦθος, βῆμα, βωμός, ὁμοῦ.—363. ΣΠΑΡΤΗ (Σκότος; Πτωχός; Ἀπομακρύνομαι, Ράπτω, Τελευταίος, Ἡττα.)—364. Ἀδωρα ἐθρῶν τὰ δῶρα.—365. Μὴ δὲς ἐπὶ τὸ αὐτό, (Μὴ δὲς ἐπὶ τὸ ἀφ-τό.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 31 Αὐγ.-6 7) βρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Θ. Γ. Γιαννουλόπουλος, Νίνα Θ. Καράκωστα, Κ. Α. Θεσφός, Β. Γ. Τσακίρης (δις), Ὀλγα Χιδηρόγλου, Εὐστ. Γ. Καρδαράς, Ἰωάν. Θ. Μπάροα, Ν. Γ. Πόθος. ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Γ. Α. Καρβαδίας. ΒΟΛΟΥ: Ἀνδρῶν. Ζ. Καπουράκης. ΤΑΟΥΝΗΣ: Διον. Ι. Βερροϊόπουλος (δις), Ζαχαρῶ Βερροϊόπουλου. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἐμμ. Ν. Νυστεράκης. ΙΘΑΚΗΣ: Θακοῖ! στέλντε λύσεις. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Λουίζα Κορίνα, Φερρενίκη Δ. Τσουκανέλη.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Κ. Καπετανάκης, Α. Θεοδοσίου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Φιλοπατρις, Κ. Α. Μαστινῆς. Κανόνι τοῦ Κιλκίς, Β. Σπ. Τούφρος, Α. Γαλιταστός, Ἀντωνέττα Κ. Καίτα, ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Μίνα Α. Κόκκιντζε. ΛΙΜΝΗΣ: Γρ. Α. Λαζαρίδης, Μαρία Α. Λαζαρίδου, Γ. Α. Λάμπρου, Α. Γ. Χατζής, Α. Δ. Λάμπρου. ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Μ. Γ. Κοτοπούλης, Δοξασμένον Στέμμα.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Θρ. Γ. Γεωργιάδης. ΠΑΤΡΩΝ: Νάοκισσος, Γ. Γ. Μαρκέτος. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀγνωστός, Ι. Γ. Σπηλιόπουλος, Γ. Ε. Παπᾶς, Σ. Π. Παπᾶς, Α. Π. Μαστρογιάννης, Α. Μαστρογιάννης, Σπ. Μαύτας, Ἀθ. Μενιδάκος, Α. Θαλασσινός, Θ. Α. Σακελλαρόπουλος, ΠΥΡΓΟΥ: Α. Γ. Καμπάνης, Α. Ι. Σταματόπουλος. ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Ἐλ. Ἐμ. Μιχαλιδάκης, Γ. Ι. Καλομέντοπουλος, Γ. Μ. Βαλαρῆς, Μ. Β. Σουγός, Χ. Ε. Βενερόδης, Ν. Γ. Σιγανός, Εὐάγ. Ν. Πετρουλάκης.

ΣΕΡΒΟΥ: Θ. Ν. Σηλίας. ΣΥΡΟΥ: Α. Ἐλ. Δάρας, Ν. Ἐλ. Δάρας, Ἀθηνά Σ. Ἀλεξάνδρου. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Δανάη Ε. Μενεξή. ΦΑΛΗΡΟΥ: Κ. Ἀντωνιάδης. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Α. Χ. Λεμπέσης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δυνάμει ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὴν καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἑξῆς τρεῖς: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ι. ΒΕΡΡΟΪΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Ζατούνῃ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΛΑΜΠΡΟΥ ἐν Λίμνῃ, καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΣΙΓΑΝΟΣ ἐν Ρεθύμνῃ, οἱ ὅποιοι ἐνεργάσθησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου.